

живеши: следи долъ, на земля та постави
твои те шатры, да ѿ сою тебе бой имамъ:
довошли имамъ силы, за да станемъ про-
тивъ тебе: следи твоя, и при мене стани:
ако ли не, то ѿ снемемъ долъ небеса та, ѿ
огасимъ солнце то, и ѿ те фатимъ сою ръце

Таквя же хълы безъмногъ Севиръ изрекъ,
аки по тресесе земля та отъ основаніе, и като
л стъ люлѣшесе, и слышахасе изъ облаци
те гласове страшни, и выдоха блесканія и
громове, а Севиръ и сою него Криспъ Епархъ
сою невидимы оузы свѣданіи на воздухъ воз-
несохасе, и като обесени стоеха. Помолив-
шася же посle светомъ къ Богу, престана Божіе
то страшно прещеніе, и Севиръ сою Епархъ
пакъ освобожденъ быде отъ казнь та, стапи
на земля та, и рече: небесный владыко, и
земли создателю, помилуй ме: живеющи на
небо то, погледни милостиво на земля та.
И остана Севиръ до тридесетъ дни въ пока-
ніе: посle же пакъ разбрatisе, и начна да мучи
и Галина дщера си во Христѣ повѣрбавша,
и Харалампіа свѣтаго: кого то много и жестоко.

мучицъ